

fui peakfid unenäud enam ehk wähem sellega kokku jooksema, mis peale meie pääwal kõige rohkemast olime mõtelnud, aga teiselt poolt on wist niisama tõsi, et kus üks rahuta süda unenäust endale troosti soovib: tema ootmine täitmata jääb. — Kolm pääwa enne jõulud juttus ommetegi midagi, mis parem kui ilusam unenägu näitas, — Hansu enese käest tuli wastus, kus sees ta lubas, hiljemalt jõulu laupäewa õhtuks neile tulla. Sulane pidi ruttust hobose rafendama, teemoona ree peale panema ja tulejale wasta sõitma, kes Tartu kaudu lubanud tulla, sest et tema Pihkwani raud teel aurowankriga wõis sõita. Rahju et meil mahti ei ole Waressele minna oodetud armast külalist wasta wõtma, ja tema feltsis pühade aeal elada, kus wistist mõnda Peeterburi linnast ja soldatite elust kuulda saaksime. — Tulewal aastal, kus lootust mööda ehk jälle kokku wõiksime saada, on need sõnumid juba ammugi jahtunud ja liisunud, nõnda et naabri rahwale, kes asjalugu paremast teawad, enam ei maksa kuulutada. Uga aeajõgi wõlab omal wiisil edesi ja wõb meile aasta pikusel mõnda oma laenete pinnal weeretada, ehk kaa meid endid kaasa wõtta, mispärast paremine kõik tulewiku sündimised taewa isa hooleks anname.

Fr. R. Kr—ld.